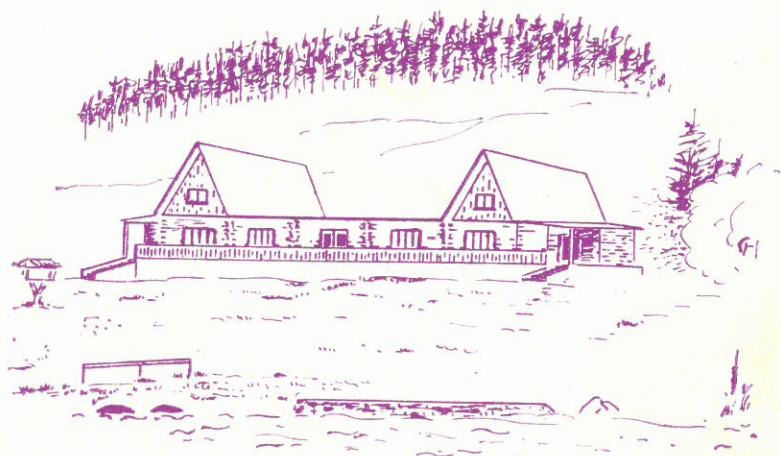

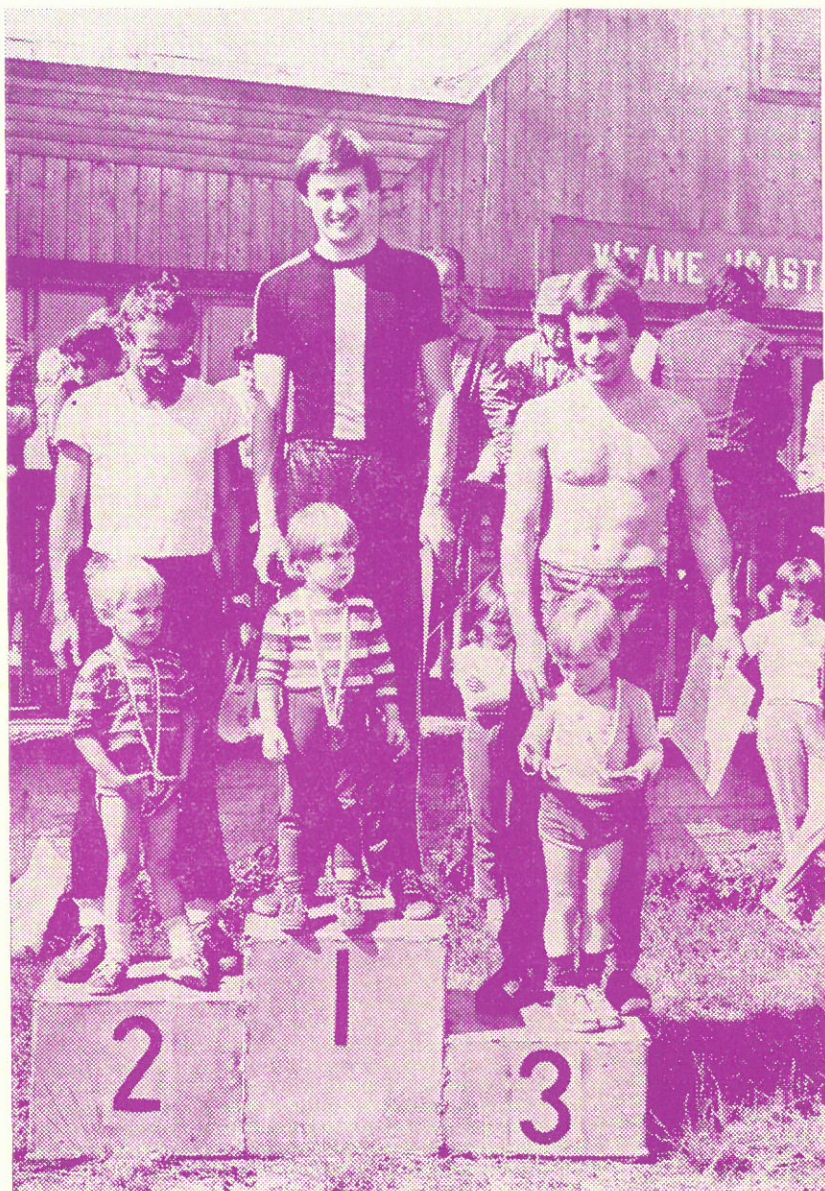
10. Běh LUŽANSKÝMI hvozdy

NA POČEST
ČESKOSLOVENSKÉ SPARTAKIÁDY 1985

Povoleno ONV Jičín dne 27. 2. 85 čj. 71 – Tisk VČT Stará Paka

1976 — 1985

BĚH LUŽANSKÝMI HVOZDY — deset let práce, radosti, nadějí a snad i malých zklamání, jak už to v životě i ve sportu bývá. Je čas se ohlédnout a vzpomenout na to, co bylo a zamyslet se nad tím, co s tímto závodem bude dál. A k tomu by měla pomoci i tato útlá brožurka. Je velká škoda, že lužanští nikdy nevedli kroniku či něco podobného o BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY, že z těch deseti let kromě útržků vzpomínek a hromádky fotografií zbyly jen archy s čísly, časy a jména závodníků. Ale jsou to hezké vzpomínky, i obsah těch archů není bez zajímavosti, a tak se můžeme o jakousi malou kroniku BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY pokusit.

1. ROČNÍK — 22. 5. 1976

Dnes se musíme nad nesmělými začátky BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY pouze pousmát. Kdo je pamatuje a může tedy srovnávat s posledními ročníky, vidí obrovský rozdíl jak v přípravě, množství pořadatelů, finančním i materiálním zabezpečení, v účasti běžců i v samotném průběhu závodů. Tenkrát před deseti lety vlastně nikdo ani moc nevěděl co a jak udělat, zato hned od začátku bylo hodně chuti a nadšení.

V Jičíně mají „Mikulášský běh“, v Mlázovicích mají „Zvičinu“, tak proč bychom my, v Lužanech, nemohli mít „Hvozdy“.

Je třeba říci, že celý závod se odehrával zcela v režii ZO SSM a je nutné zaznamenat alespoň jedno jméno — tehdejší svazový předseda — Josef Hruška. Pepa byl bezesporu duší celé akce. Číslo o účasti se zdají z dnešního pohledu chudá, avšak tehdy překonala veškerá očekávání pořadatelů. Závod netrval dlouho, sešli jsme se v 9.00 hodin, uskutečnil se pouze běh kategorie žáků, dorostenců, žen a mužů, a na oběd už jsme byli všichni doma. Žádná velká příprava, ale nakonec vše dobře dopadlo. Nikdo netušil, co se závodem bude dál.

2. ROČNÍK — 15. 10. 1977

I tento závod byl ještě záležitostí pouze členů ZO SSM. Kdo zná BĚH LUŽANSKÝMI HVOZDY dnes, musí si uvědomit, že tehdy ještě nikde nevisel žádný transparent či poutač, nikomu se ani nesnilo o tištěných plakátech či propozicích, nikoho ani nenapadlo, že by se mohl zúčastnit někdo, kdo žije dál než v Jičíně či Nové Pace.

Běželo se na stejných tratích jako při 1. ročníku. Start byl uprostřed Lužan před MNV, odkud se také všechno dění vysílalo pouličním rozhlasem do celé vesnice, pak trať zavedla

běžce na polní a lesní cesty (muže až do obce Kamenice) a zpět do místa startu. Závod sám byl skromný a nenápadný jako při premiéře, ale již se překonávaly rekordy v účasti, dosažených časech i přípravě.

3. ROČNÍK — 2. 8. 1978

Po dvou ročnících se ukázalo, že nejsilněji je obsazován běh mužů a proto ZO SSM jako hlavní a do té doby jediný pořadatel věnovala vítězům tohoto běhu pohár, na který byla doplněna i jména vítězů prvních dvou ročníků, takže od roku 1978 se tato kategorie běží jako běh mužů o Putovní pohár ZO SSM v Lužanech. Vlastní závod doznal podstatných změn. S novým předsedou ZO SSM Jiřím Kůtkem se změnilo místo konání závodu. Ne, že by „Hvozdy“ nezůstaly v Lužanech. Ale třetím ročníkem, kdy byla navázána užší spolupráce s MNV v obci, dostal se BĚH LUŽANSKÝMI HVOZDY do krásného prostředí rekreační oblasti. A přišla další změna. Svazákům přišli na pomoc členové TJ Sokol a Svazarmu, závod dostal první dotaci od MNV, a první větší materiální zabezpečení — OV ČSTV zapůjčil transparent START — CÍL a hlavně sadu startovních čísel, a Technické služby města Jičína třepetalky pro výzdobu areálu a značení trati. Ovšem nejradikálnější změnu dostala trať běhu mužů: start v rekreační oblasti, po polních cestách do středu vesnice, kde u MNV opustila silnice a stočila se na polní a lesní cesty a navázala na trať dřívějších ročníků až do Kamenice. Pak se běžci vrátili zpět do vesnice a zase kolem hřiště polními cestami zpět do rekreační oblasti. Celkem dvanáct a půl kilometru proti původním pěti! Nutno dodat, že závod měl ještě zcela místní charakter, běžci byli pouze z okresu Jičín.

4. ROČNÍK — 30. 6. 1979

Každým rokem docházelo v přípravě i průběhu závodu ke změnám, každý rok to pořadatelé chtěli něčím vylepšit. Pěkné prostředí rekreační oblasti zvítězilo a běhá se zde doposud. Závod tak získal stále místo a konečně tedy stálé tratě. Všimněme si kategorie mužů. K trati třetího ročníku, i když nebyla bez atraktivnosti, bylo dost připomínek od samotných běžců, hlavně k neúměrné délce a několikerému přebíhání silnice. I pořadatelé cítili, že to nebylo ono. Proto se přemýšlelo, diskutovalo, hledalo podle mapy, běhalo v okolí, měřilo, až byla nakonec vytyčena zcela nová trať v délce 8000 m vedená klid-

ným, většinou lesním prostředím. Odpovídala i představám autora, protože jí chtěl dát nějaký charakteristický rys, kterým by byla známá, něco, co bude běžce na tuto trať lákat i děsit zároveň. V polovině trati je zařazen kopec, kde závodníci během 800 metrů překonají stometrové převýšení. V tomto ročníku začala spolupráce s dílenským výborem ROH ZPA Čakovice projekce Jičín, který také financoval první tištěné plakáty BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY. Došlo k rozšíření počtu kategorií žáků a dětí a každý účastník poprvé obdržel účastnický diplom.

I když tento ročník zaznamenal mnoho pozitivního, projevila se i určitá „pořadatelská krize“, neboť účast při BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY poprvé překročila stovku běžců a na to přece jen svazáci i s těmi pomocníky, kteří závod zajišťovali, nebyli zcela připraveni. Objevily se problémy v cíli právě mladších kategorií při hromadných doběžích.

5. ROČNÍK — 5. 7. 1980

Jisté zklamání těsně po minulém ročníku položilo otázky: „Má to vůbec smysl?, budeme pokračovat?, stačíme na to?, nepřerostlo nám to přes hlavu?, jsou to schopni zvládnout amatéři?“. Už po kritickém hodnocení za čtrnáct dnů byla odpověď jednoznačná. Ano, pátý ročník bude! A jubilejní ročník pořádaný v roce československé spartakiády musí být i organizačně zcela na úrovni.

Rozhodnutí, jak bude BĚH LUŽANSKÝMI HVOZDY vypadat dál, zda bude jen akcí místního významu jako dosud, nebo se z něho udělá akce pro zájemce všech kategorií a z celé republiky, dal vlastně už čtvrtý ročník. Cesta k novému typu závodu byla nastoupena. Vzniká tradice slavnostního zahájení, na kterém vedle oficiálních projevů vystupují se svojí skladbou dívky z odboru ZRTV při TJ Lužany. ZO SSM ovšem nemohla dál sama nést všechny úkoly, a tak se vedle ní stala hlavním pořadatelem TJ Sokol Lužany, ale i to bylo málo. Záštitu nad závodem převzal MNV v Lužanech a o pomoc byly požádány i další složky NF v obci. Zvýšenou péčí o závod odměnili běžci dvojnásobnou účastí v pátém ročníku a skutečně k historickému průlomu došlo v hlavní kategorii (36 mužů ve čtvrtém — 104 v pátém ročníku). Poprvé a hned vítězně se účastnil BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY Jiří Čivrný, poprvé byly vytištěny a rozesílány do celé republiky propozice, poprvé závod dostal dotaci od OV SSM a OV ČSTV, poprvé byly zhotovovány a zájemcům rozesílány kompletní výsledkové listiny.

6. ROČNÍK — 20. 6. 1981

Pátým ročníkem si pořadatelé položili latku pěkně vysoko. I v šestém se tedy vedle dobré sportovní úrovně BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY věnuje zvýšená pozornost společenské úrovni závodu. Z vystoupení dívek pod ved. E. Kůtkové se stává tradice a účastnické diplomy už jsou samozřejmostí. Od 6. ročníku je také velká pozornost věnována propagaci závodu — pořadatelé mají již vlastní poutače a transparenty a využívají tisk i rozhlas. V tomto ročníku přišli na pomoc v den závodu členové SSM z Mlázovic a Chotče při prezentaci a v cíli. Velký kus práce odvádějí i členové SNV Valdice, kteří vysílačkami předávají zprávy z kontrol na tratích do místa startu a cíle. Přispívají tak k regulérnosti, přehlednosti a plynulosti závodu. V tomto ročníku se objevila — na zkoušku — kategorie rodičů s dětmi, a protože se líbila, běhá se dosud. Co nového v kategorii mužů? Opět nový vítěz. Ještě nikomu se nepodařilo vítězství zopakovat.

7. ROČNÍK — 3. 7. 1982

Každý rok s něčím novým, každý ročník o něco lépe, to je krédo pořadatelského štábu. Trochu proti této definici, ale přesto přínosem, bylo rozhodnutí o pevném termínu konání závodu. První sobota v červenci, to znamená prázdniny, ale ještě ne plná rekreační sezóna. Tou novinkou bylo měření času v cíli. Sportovní kolegové OOB v Jičíně zapůjčili nedocenitelného pomocníka — cílové hodiny s tištěnými výsledky doběhu. Tak z BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY zmizely klasické stopky a práce v cíli se zjednodušila a hlavně zpřesnila. Od 7. ročníku si vzali na starost vyhlášení vítězů členové pionýrského oddílu mladých požárníků, kteří vtiskli tomuto ceremoniálu zcela nový ráz. Zmínit se musíme i o počasí. Dosud měli pořadatelé při volbě termínu závodu štěstí, neboť ani při jednom ročníku nepršelo a bylo vždy hezké, letní počasí. Ovšem při sedmém ročníku bylo letní až příliš. 30 °C ve stínu zaskočilo mnohé běžce, hlavně v kategorii mužů, kde navíc zasáhl pověstný kopec na čtvrtém kilometru. Závodníky stál hodně sil a kdo špatně odhadl své možnosti, prožil si krušné chvíle. Dva zcela vysílení běžci museli být dokonce ošetřeni, ale nakonec vše dobře dopadlo a byl to úspěšný ročník.

8. ROČNÍK — 2. 7. 1983

Rok 1983 byl velkým zatížením pro pořadatele BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY, neboť na základě zkušeností a organizačních úspěchů jim bylo svěřeno pořádání BMFS, a to nejen okresní kolo, ale i krajské finále. A pak přišly prázdniny a 8. ročník BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY. Byly další a další rekordy, hlavně v běhu mužů. A tam jsme zaznamenali i událost, kterou zde musíme připomenout alespoň úryvky z článku Josefa Krejisy z Československého sportu z 15. 7. 1983:

„Běh lužanskými hvozdy, nejkrásnější a nejnáročnější ze všech krosů u nás. Červenec, pravé léto. Start běhu na osm kilometrů. Konec idylly. Běh je život hozený do řeky. Plav sebelépe, pořádně si lokneš. V krosu nejvíc. Nahoru, dolů, nahoru. Každým krokem se pohoda ztrácí z tváří a uzamknou ji sevřené rty. Zase kopec. Poslední? Nevypadá dlouhý, ale už po pár krocích píše.

Michal Matys z TJ Jičín: „Sbíhám z toho příšerného kopce a někoho dotahuju. Najednou vidím, že se mu podlamují kolena, motá se. Poznávám Jirku Stehlíka. Co je - ptám se. Běž klidně dál, odpoví. Ale hlas má divný, vypadá mizerně. Tak jsem ho posadil a chtěl změřit tep. Vůbec jsem ho nenahmatal. Vtom už přibíhá Jirka Kuřík ze Studence. Nikdy mi nedaruje ani metr... Pomohl mi Jirku zvednout. Stál, ale moc pevně ne. Kluci, to je dobrý. Nechte mě, já už to nějak doklepu, mumlal. Vzali jsme ho pak každý z jedné strany a šli. Do cíle zbývaly asi dva kilometry. Konečně cíl a potlesk pro všechny. Drama však nekončí. Jiří Stehlík ztrácí vědomí. Lékař má plné ruce práce. Nemá však sanitku... — O kus dál začíná slavnostní vyhlášení vítězů. Pro cenu za druhé místo přichází Pavel Havel, bývalý reprezentant. Vtom vidí nešťastného Jirku Stehlíka. Neváhá, skočí do svého embéčka a naloží Jirku i doktora. Stupeň vítězů čeká marně. Jiří Kuřík si povšimne dvou zoufale plačících potomků Jirky Stehlíka. Ani on neváhá. Vezme děti do auta a rychle za tátou do nemocnice... MICHAL MATYS, JIŘÍ KUŘÍK, PETR HAVEL
Za obětavou pomoc svému kamarádovi byli navrženi na cenu FAIR-PLAY.

9. ROČNÍK — 7. 7. 1984

Ach, ten Čivrný! Nejen všem závodníkům. ale i pořadatelům vypálil rybník, když potřetí za sebou zvítězil a získal tak Putovní pohár natrvalo a pořadatelům přidělal nové starosti. Nemají mu to však za zlé, naopak, doufají, že opět do Lužan

přijede, vždyť právě jeho účast přispěla k úrovni nejen kategorie mužů, ale celého BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY. A jeho výkony — 5 startů a z toho 4 vítězné — jsou obdivuhodné. V devátém ročníku (pro hladký průběh a maximální regularnost závodu hlavně v dětských kategoriích) přibýly plůtky pro ohraničení prostoru startu a cíle, které ochotně zapůjčil OOB z Jičína, takže nedočkaví diváci a hlavně rodiče jsou usměrněni a nenarušují průběh závodu. I tento rok byly velké obavy z počasí, to se však nakonec umoudřilo, a tak celý BĚH LUŽANSKÝMI HVOZDY proběhl ke vší spokojenosti. Značného pokroku bylo dosaženo v kategorii žen, která v minulých letech neoplývala velkou účastí. Věřme, že tímto ročníkem nastala změna k lepšímu. I když je stále co zlepšovat, dá se říci, že 9. ročník splnil všechny představy a přání organizátorů.

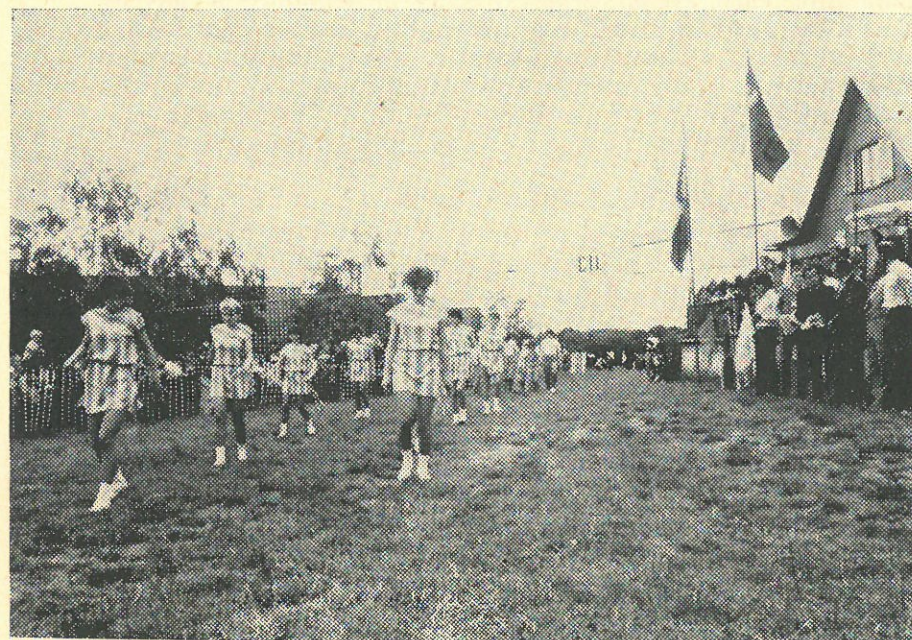
10. ROČNÍK — 6. 7. 1985

Co k 10. ročníku BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY? Jubilejní závod — měl by být po všech stránkách perfektní. A tady bychom si měli uvědomit, čeho pořadatelé v minulých letech dosáhli, k jakým úspěchům závod dovedli a kam ho chtějí nasměrovat dál. Jako dobrý odrazový můstek by měl posloužit 9. ročník. Pořadatelé si kladou za cíl pokračovat v přípravě masového závodu pro všechny kategorie, který přivítá kolem pěti set lidí. Toto množství jsou při současném způsobu organizace schopni zvládnout a tratě schopné pojmout. Organizátoři se vždy snažili o to, aby se závodu mohl zúčastnit opravdu každý příznivec pohybu na čerstvém vzduchu uprostřed krásné přírody. A i když sportovní úroveň závodu určují špičkoví sportovci, největší radost mají z těch, kteří běhají především pro radost. A dosažený čas, i když ne zdaleka rekordní, jim slouží jako srovnání s časy z minulých ročníků, časy kamarádů a známých. I nadále chtějí organizátoři udělat maximum pro kategorie dětí a žáků, neboť podaří-li se přivést na start běžce již v útlém věku, bude postaráno nejen o jejich fyzickou i psychickou pohodu a zdraví, ale do budoucna i o běžce starších kategorií.

Pořadatelé mají ještě mnoho plánů. — Nechme se tedy překvapit, s čím novým do 10. ročníku přijdou. Trochu v žertu říkají: „Bojíme se jen počasí, vše ostatní jsme schopni zajistit!“

A na závěr této malé kroniky BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY musíme připomenout, že všech dosavadních ročníků se zúčastnili pouze dva běžci, kteří mají příležitost v 10. ročníku vytvořit ojedinělý rekord. Je to Bohuslav Šulc z TJ Jičín a ing. La-

dislav Mach z domácího oddílu, který navíc ještě od začátku běhá i v kategorii rodičů s dětmi a je neúnavným organizátorem BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY prakticky od samého začátku. A ještě jedna informace. Nejmladšími závodníky v celé historii běhu byli osmnáctiměsíční Libor Junek a stejně stará Diana Malá a naopak nejstarším účastníkem byl čtyřiasedměsátiletý František Beer z Kralup. A to je důkaz toho, že BĚH LUŽANSKÝMI HVOZDY je určen opravdu pro každého, chce to jen chuť, odhodit zbytečný ostych i pohodlí a postavit se první prázdninovou sobotu na start některé z tratí!

FIKTIVNÍ ROZHOVOR, KTERÝ PŘEDBĚHL ČAS

Ty jsi prý jeden z těch, který mi může odpovědět na všetečné otázky.

Nejsem sice Lužanák odjakživa, přesto jsem u Hvozdu od samého začátku. Teď mám na starosti sportovní úsek.

Kdy jste začali s přípravou dnešního závodu?

Tak zhruba dva týdny po skončení 9. ročníku jsme se sešli, zhodnotili celý závod, prodiskutovali připomínky a návrhy účastníků, vyříkali si některé nedostatky, které se při takové akci přece jen vyskytnou, a stanovili postup při organizování toho dnešního jubilejního závodu. Pak se zhotovují fotografie a dokumentární film o závodě, což vždy přináší mnohá překvapení, neboť nikdo neví, co z té vývojky vlastně vyleze.

Neříkejte, že se scházíte i v zimě.

Od prosince do dubna je příprava v rukou čtyřčlenného výboru. Ten se scházel, rokoval a spisoval, škrtal a zase spisoval a postupně jak se závod blížil, zval si na schůzky další spolupředatele. A zase se rokovalo, spisovalo a škrtalo, až vykrytalizovala konečná podoba dnešního závodu. Do tisku byly dány propozice, plakáty, diplomy, různé tiskopisy a taky tahle brožura. Zajišťovaly se finanční prostředky, sháněly ceny a nový putovní pohár.

Takže stačí čtyři předatelé a ...

To vůbec ne. Začátkem května, tedy dva měsíce před startem se rozběhla příprava naplno. To již bylo zapojeno mnohem víc dobrovolníků a jejich počet, jak se BĚH LUŽANSKÝMI HVOZDY blížil, neustále rostl. Dívky nacvičovaly skladbu pro slavnostní zahájení, chystala se konečná propagace v tisku i rozhlasu, rozeslalo se téměř 1000 propozic, předepisovaly se diplomy, zhotovovaly tabulky pro značení tratí, stojany na vlajky a vůbec vše pro vybavení tratí a startu a cíle závodu.

A zbude Vám čas taky zasportovat si?

Jistě, v tom období před závodem je třeba na trať vyběhnout dokonce s pilou a sekerkou, ne abychom devastovali přírodu, ale abychom celou trať uvolnili, uklidili pokácené či vyvrácené stromy či spadlé větve a začali označovat trať tak, aby týden před závodem byly připraveny. Značení se pak ještě několikrát — i v den závodu — kontroluje.

Máte tu pěkné prostředí, pro takovou akci téměř ideální.

Celá rekreační oblast je majetkem národního výboru v Lužanech. Ten nám vychází vstříc a rekreační oblast se v den závodu mění vlastně v běžecký ráj. Posekaly se přilehlé louky a na nich vytyčily tratě pro nejmenší, upravil se prostor startu a cíle, vybudoval rozhlas, připravila prezentace, občerstvení, středisko pro vyhodnocování atd. Celý týden před závodem se tu stále něco dělo. Přivážel se materiál, dokončovala výzdoba, připravovaly tabule s fotografiemi a přehledy o minulých ročnících a o činnosti pořádajících organizací.

Co na HVOZDY říkají závodníci?

Poslechni si hlasy z minulých ročníků:

... Organizačně je závod zajišťován každým rokem lépe. Během roku absolvuji přibližně 30 závodů a málokterý z nich se mu po této stránce i po stránce propagační vyrovná.

... trať závodu je velice dobrá, i když někdy hodně těžká, zvláště když je mokrá ...

... Proč jezdím do Lužan. Proto, že se mi tu líbí po všech stránkách ...

... tratě vedou příjemným prostředím a jsou dobře značeny ...

... pro pěknou atmosféru a setkání se známými závodníky se sem ráda vracím ...

... pochvala za to, že začínáte již potěrem a končíte veterány ...

Jak to dopadne dnes, zda bude víc pochvalných hlasů než kritiky, to zhodnotíme až později.

A jak vlastní závod?

Závod sám se stává infarktovou záležitostí pro mnohé z pořadatelů. Ale teď se nesmí naříkat a polevit, teď se rozhoduje o tom, jestli celá příprava byla co platná. Tolik se toho musí stihnout. Dnes sice celou akci zajišťuje kolem šedesáti lidí, ale každý má jen dvě ruce a to je — jak se zdá — málo.

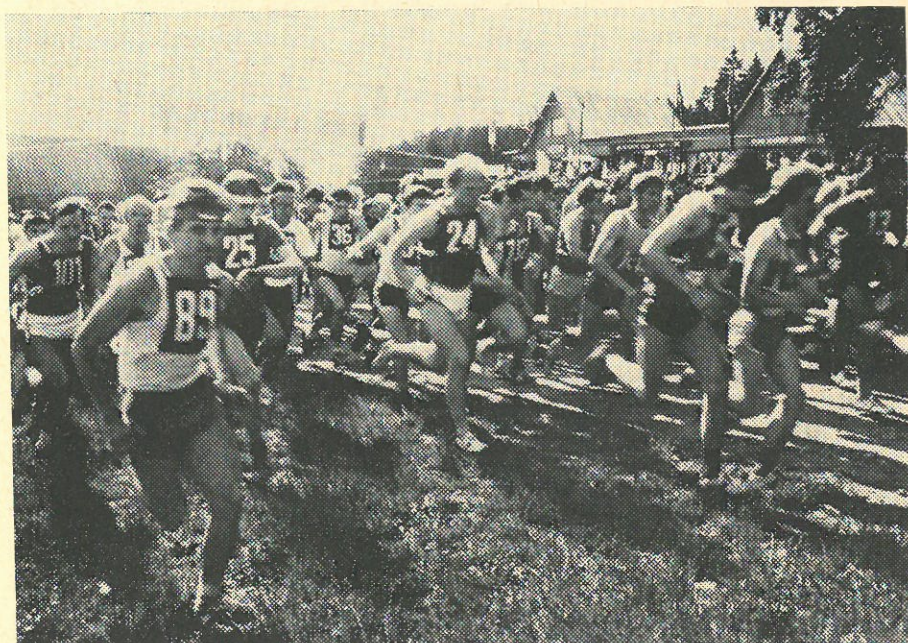
Největší nápor přijde hned na začátku při kategoriích nejmladších. Hromadné doběhy způsobují doslova plné ruce práce cílovým rozhodčím. A je až neuvěřitelné, jak razantně si počínají někteří rodiče při prosazování svého malého favorita. A pak se už z rozhlasu ozývají nové a nové informace, zpracovávají a kontrolují se výsledkové listiny, startují další a další kategorie a vyhláší vítězové. Ale teď už mě omluv, blíží se hodina H, musím si jít vyměnit pořadatelskou jmenovku za startovní číslo a na vlastní kůži vychutnat krásný pocit při probíhání cílem.

Děkuji za rozhovor a na trati rychlé nohy a dobrý dech. Na mně už zbývá dokončit ten obrázek dneška sám:

Doběhne poslední závodník, poslední vítěz vystoupí na stupně vítězů a pak už jen čau, ahoj a nashledanou za rok. Lidé se rozcházejí a rozjíždějí do svých domovů, jen pořadatelé tu zůstávají. Teprve teď si mohou vydechnout, většinou teprve teď je čas na malé občerstvení. Práce však ještě nekončí, běžecký ráj se musí přeměnit zpátky v rekreační oblast. Odstraňují nápisy, transparenty, značení tratí a stanovišť, zkrátka bourají to, co tak dlouho připravovali a budovali. A ještě večer a druhý den se několikrát kontrolují a načisto přepisují výsledkové listiny, vrací zapůjčené pomůcky, zaznamenávají připomínky a nedostatky, a tady někde začíná ta neznatelná hranice konce jednoho a začátku dalšího ročníku.

Stovky hodin dobrovolné práce, obavy, strach, naděje, radost a snad i malá zklamání, ale řadový divák či obyvatel Lužan nic z toho nevidí. A snad je to tak správné. Ať pot a slzy ustoupí do pozadí, ať je vidět jen smích a radost, radost z pohybu.

Ptal se: **Ing. Ladislav Mach**

VYBRÁNO Z DOPISŮ

... Skutečně, už to je deset let, co sportovní nadšenci v Lužanech po vzoru velkých a tradičních přespoláků začali také sami s pořádáním „HVOZDŮ“.

Chtěl bych všem organizátorům poděkovat za jejich obětavou práci a velkou propagaci běhání v přírodě. Mají pro to ve svém překrásném okolí dobré podmínky a myslím, že svým příkladem jsou vzorem i pro ostatní tělovýchovné jednoty v našem okrese. Do dalších let jim přeji hodně zdraví, stále větší účast a ještě jednou dík za dobrou práci.

Jaroslav Jandura

(vedoucí tajemník OV ČSTV)

... Závod má vhodně zvolený termín z hlediska konání jiných běhů a má tedy předpoklad pro velkou a kvalitní účast. Dobrým nápadem je i organizování závodu pro nejmenší děti. — Vlastní závod se těžko porovnává s jinými. Náročná trať a mnohdy velice drsné počasí dělá z tohoto závodu jeden z nejtěžších (do 10 km) u nás vůbec. Jeho relativní výhodou je pouze to, že trať vede převážně lesem a tedy po celé trati je dostatek kyslíku. Vlastní organizace závodu je při takovém počtu kategorií a závodníků velice náročná.

Závodníci vítají:

1. Přesný časový pořad
2. Dobré značení tratí
3. Označení jednotlivých kilometrů závodu

Děkuji Vám za závod, který organizujete ve svém volném čase a zřejmě bez žádného nároku na odměnu...

Jiří Čivrný

(čtyřnásobný vítěz BHL)

K aktivnímu pořádání Běhu lužanskými hvozdy jsem se dostal při čtvrtém ročníku, a to dosti drsným způsobem. Alespoň pro mne. Přišel za mnou ředitel závodu a požádal mě o pomoc při zajišťování průběhu závodu. Po mém příchodu na místo závodění jsem byl postaven k mikrofону s tím, že budu celý závod komentovat a dělat hlasatele. Nikdy jsem něco podobného nedělal a kdo to již zkusil, ví, že hlasatelská činnost na takovémto závodě, to je fuška. V závěru došlo i k některým nepřesnostem, na čemž nesli vinu i ostatní, a já jsem se zařekl, již nikdy více.

Další ročník jsem však neodolal naléhání organizačního výboru, stal jsem se jedním z členů tohoto, jak sám říkám „bláz-

nivého spolku“ a u mikrofonu jsem zůstal doposud. Přes všechna zlepšení v organizaci, propracování zajištění samotného dne závodu, nastává u mého organismu několik dní před závodem chvění nervové soustavy a napětí dosahuje vrcholu těsně před zahájením. A mohu říci otevřeně, že jsem nervózní celý průběh závodu, do posledního slova, které jde do éteru.

Co říci k samotnému závod. Nejsem atletický typ a běhy na delší vzdálenosti nebyly a nebudou v mé oblíbenosti, ale myslím si, že HVOZDY mají něco do sebe. Už to, že na jejich přípravě se podílí spousta lidí, kteří si vytvářejí dobrý vztah nejen k sobě navzájem, ale i ke sportu. Tradice, která zde v Lužanech byla započata, si zaslouží, aby byla rozvíjena i do dalších let. Proto nás těší obliba tohoto závodu, pochvala od účastníků, pomoc ostatních složek a spoluobčanů. Kdo se jednou podíval do Lužan na tento závod, jistě se sem rád vrátí, ať jako závodník, divák, nebo návštěvník zdejšího rekreačního střediska.

Miloš Zeman

(organizační úsek BLH)

... Zajímavý je závod rodinných štafet, oceňuji zájem, nadšení a starostlivost všech pořadatelů. Závod je organizován v krásném prostředí s možností koupání i stravování. Co je pro tento závod tak důležité, je pravidelná a bohatá propagace. Pozvánka, která přichází účastníkům závodu až do bytu, svědčí o tom, jak si pořadatelé váží každého účastníka. Stalo se již tradicí, že začátek prázdnin je spojován s účastí na tomto závodě...

Miloš Vejvoda

(předseda komise pro mládež a tělovýchovu při ONV v Jičíně)

... Vašeho běhu bych se rád zúčastnil, neboť v roce 1945 jsem u Vás v Lužanech běžel podobný závod lesním terénem. Jeho pořadatelem byl S. K. Lužany z iniciativy tehdejších lužanských běžců. Jako krásnou vzpomínku na tehdejší závod u Vás mám broušený skleněný pohár za vítězství — jeden z nejhezčích pohárů, které jsem za své sportovní kariéry vyhrál. Těším se na setkání na startu v Lužanech.

Jaroslav Štrupp st.

Jako každý atlet — běžec, i já jsem v době aktivní činnosti vyhledával v blízkém okolí možnost startu v přespolním běhu. A jednou jsem se taky ocitl v Lužanech, před budovou MNV a postavil se na start 1. ročníku Běhu lužanskými hvozdy. Trať mužů, kterou jsem za ta léta dokonale poznal, je velice hezká a náročná. Stírá se zde rovina s prudkým stoupáním,

dlouhé seběhy a vše je zařazeno do lesnaté členité krajiny. Ale může být trať sebelepší, bez technického zajištění a mravení práce pořadatelů žádný závod pořádat nejde. A právě po této stránce se liší „Hvozdy“ od jiných sportovních akcí. Sám jako spoluorganizátor Mikulášského běhu na Bradecích to mohu nejlépe posoudit. S obrovským nadšením a elánem se potýkali s celou řadou problémů, hlavně v prvních ročnících. Snaží se ze všech sil, aby ten „jejich“ závod zakotvil v srdcích známých i méně známých běžců z celé ČSR, aby se všem, kteří si přijedou proběhnout trať, v Lužanech líbilo, aby byli spokojeni, aby se příští rok opět vrátili...

Za to všechno jim patří náš dík!!!

Bohuslav Šulc

Dostal jsem za úkol uspořádat tenhle sborník a tak bych zároveň chtěl říci pár slov o tom našem BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY. Je to strašně dávno, tak dávno, že už si opravdu asi nikdo nevzpomene, kdo to vlastně začal, kdo první řekl: „Takhle udělat u nás přespolní běh!“ — kdo dodal: „Tak dobře, běh uděláme!“ — a kdo nakonec prohlásil: „Bude to Běh lužanskými hvozdy!“ Vzpomínám si, že to najednou bylo hotovou věcí, Pepa Hruška našel kdesi na půdě skleněný pohár, vázu, sklenici či co to vlastně bylo, který však měl léty poněkud zašlý lesk, tak mi řekl: udělej s tím něco, na nový nemáme. Já to přestříkal stříbrným sprejem, pak do té barvy vyryl něco, jako že to je za první místo, kdosi napsal plakáty a vytýčil tratě, nevím už kdo, ale za vším byl Pepa Hruška a Miloš Fejfar. A tak před 10 lety BĚH LUŽANSKÝMI HVOZDY odstaroval a stal se naší radostí i prokletím do dalších let.

Ten 22. květen 1976 byl v naší obci dnem výjimečným, ale málokdo si to uvědomil, tak se celá akce odehrála vlastně bez diváků. A pak proběhlo pár let, čtvrtý, pátý ročník — to už jsme měli pořádné poháry a závod, který vlastně vznikl spíš z hecu a recese hlavně pro lužanské odvážlivce, vyrostl a přivítal běžce z celé republiky. Přibýlo práce a starostí. A tak se už desátý rok vrháme do něčeho, o čem nevíme jak dopadne a mnozí kolem nás to nechápou a ještě se nám smějí. Ano, jsou i takoví, kteří nám nefandili, tehdy před 10 lety — a nefandí nám ani dnes. Ba co víc, smějí se nám a vidí v našem počínání zbytečné utrácení peněz a času a vidí v nás bláznův obtěžující okolí nějakou svou chimérou. Kdyby se tihle lidé zeptali těch, co věnují přípravě BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY stovky hodin, proč to vlastně dělají, uslyšeli by mnoho různých názorů vyjadřujících vřelý vztah k tomuto závod. Nikdy by však neslyšeli stížnost na to, že z toho vlastně krom radosti nad zda-

řilou akcí nic nemají, nic ani ze samotného závodu, jeho krásu může zachytit běžec či divák, ale oni ho vidí jen jako chvatně zaznamenávaná čísla, časy a jména. Jsem rád, že se u nás stále najde parta bláznů, jejichž společné šílenství, jak mnozí nazvali jejich počínání hned při 1. ročníku, dokáže zorganizovat a přivést k životu tak velkou a skvělou akci.

Přiznám se, že mnohokrát jsem ten zatracený BĚH LUŽANSKÝMI HVOZDY proklínal, mockrát jsem si říkal: letos naпослед a nikdy víc, už mám toho shonu a práce dost! Ale znovu si říkám, jako ti ostatní, letos jdeme do toho zas a musíme tomu dát ještě víc než loni, aby ten nový ročník byl zas o něco kvalitnější. Ale jedno mě na tom našem BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY přece jenom mrzí. Tak jako mnohý z ostatních pořadatelů, ani já jsem si ho nemohl ani jednou zaběhnout a zdá se, že to nevyjde ani v tom 10. ročníku. Toho jediného je mi za těch 10 let trochu líto!

Jan Kubela

(vedoucí propagace)

PŘEHLED NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH JMEN A ČÍSEL

Ročník	Celková účast	Muži			Čas	Ženy vítěz	Dorostenci vítěz	Dorostenky vítěz
		účast	délka tratě	vítěz				
1	40	12	5 000	Jiří Drbohlav	18:06	Jitka Košíčková	Jiří Zavadil	—
2	42	20	5 000	Bohuslav Šulc	18:02	Jitka Košíčková	Václav Dlus	—
3	78	30	12 500	Jiří Honzák	47:21	Hana Všetečková	Vladimír Kučera	Zuzana Farská
4	112	36	8 000	Jaroslav Bažant	29:24	Eva Maťátková	Pavel Machek	Ludmila Zuzánková
5	221	104	8 000	Jiří Čivrný	27:34	Věra Zajícová	Lubomír Matějček	Dana Šedivá
6	265	104	8 000	Petr Havel	26:24	Ludmila Slianinová	Antonín Zderadička	Zuzana Valesová
7	309	112	8 000	Jiří Čivrný	25:58	Jiřina Nedomelová	Petr Kubeš	Karla Douchová
8	401	133	8 000	Jiří Čivrný	25:39	Marcela Jebavá	Milan Lacina	Helena Fejfarová
9	412	140	8 000	Jiří Čivrný	25:44	Ludmila Slianinová	František Buřil	Lída Klingerová
10			8 000					

ZÁVODNÍCI I DIVÁCI,

všichni jste vítáni u nás v rekreační oblasti v Lužanech. —
Přijďte si zaběhat, nebo alespoň povzbudit ty, kteří se snaží
udělat něco pro své zdraví, kteří překonali pohodlí a vydali
se na některou z tratí

BĚHU LUŽANSKÝMI HVOZDY

